

2) Wykładni art. 1 lit. a) pkt iii) decyzji ramowej 2005/214, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy dokonywać w ten sposób, że uznaje się, że osoba miała możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia przez sąd właściwy także w sprawach karnych, w sytuacji gdy przed wniesieniem skargi była ona zobowiązana do poszanowania przedsądowego postępowania administracyjnego. Taki sąd powinien być w pełni właściwy, aby rozpoznać sprawę pod kątem zarówno oceny prawnej, jak i oceny okoliczności faktycznych.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hörst GbR, Willi Schneider przeciwko Land Rheinland-Pfalz

(Sprawa C-72/12) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych na środowisko naturalne — Konwencja z Aarhus — Dyrektywa 2003/35/WE — Prawo do wniesienia skargi na decyzję o wydaniu zezwolenia — Stosowanie w czasie — Postępowanie w sprawie zatwierdzenia planu wszczęte przed dniem upływu terminu na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/35/WE — Decyzja wydana po tej dacie — Przesłanki dopuszczalności skargi — Naruszenie prawa — Charakter uchybienia proceduralnego, na który można się powołać — Zakres kontroli)

(2014/C 9/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hörst GbR, Willi Schneider

Strona pozwana: Land Rheinland-Pfalz

Przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht Leipzig — Wykładnia art. 6 dyrek-

tywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17) oraz art. 10a dyrektywy Rady 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2003/35/WE — Budowa zbiornika retencyjnego — Prawo do wniesienia skargi na decyzję o wydaniu zezwolenia — Stosowanie w czasie — Sytuacja, w której postępowanie w sprawie zatwierdzenia planu zostało wszczęte przed dniem upływu terminu na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/35/WE, a decyzja została wydana po tej dacie

Sentencja

- 1) Z uwagi na to, że dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE, którą dodano art. 10a do dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, stanowi, iż powinna być transponowana najpóźniej do dnia 25 czerwca 2005 r., powinna być interpretowana w ten sposób, iż przepisy prawa krajowego przyjęte do transpozycji tego artykułu powinny również mieć zastosowanie do administracyjnych postępowań w sprawie wydania zezwolenia, wszczętych przed dniem 25 czerwca 2005 r., jeżeli w ich ramach zezwolenia zostały wydane po tym dniu.
- 2) Artykuł 10a dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie ograniczały stosowanie przepisów transponujących ten artykuł wyłącznie do wypadku, w którym zgodność decyzji z prawem jest kwestionowana z tego względu, że ocena skutków wywieranych na środowisko naturalne nie została przeprowadzona, bez rozszerzenia go na przypadek, w którym taka ocena została przeprowadzona, lecz jest nieprawidłowa.
- 3) Artykuł 10a lit. b) dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie krajowemu orzecznictwu, które nie uznaje naruszenia prawa w rozumieniu tego artykułu, jeżeli wykazano, iż w świetle okoliczności danej sprawy można oczekiwać, że bez uchybienia proceduralnego, na które powołał się wnoszący środek prawny, zaskarżona decyzja nie miałaby odmiennej treści. Jest to jednak możliwe tylko pod warunkiem, że sąd lub organ, przed którymi toczy się postępowanie, nie nakładają na wnoszącego środek prawny w jakikolwiek sposób ciężaru dowodu w tym zakresie i orzekają, ewentualnie, w świetle dowodów przedstawionych przez inwestora lub właściwe władze i bardziej ogólnie w świetle całości akt sprawy, które im przedłożono, uwzględniając między innymi stopień wagi podnoszonego uchybienia i badając w szczególności w

tym kontekście, czy pozbawiło ono zainteresowaną społeczność jednej z gwarancji wprowadzonych, aby umożliwić tej społeczności, zgodnie z celami dyrektywy 85/337, dostęp do informacji i uprawnienie do uczestniczenia w procesie podejmowania decyzji.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 listopada 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-90/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport lotniczy — Umowy dotyczące usług lotniczych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi — Ciężący na państwach członkowskich obowiązek podziału praw przewozowych między kwalifikujących się unijnych przewoźników lotniczych na podstawie niedyskryminacyjnej i przejrzystej procedury oraz obowiązek bezzwłocznego poinformowania Komisji o rzeczonyj procedurze)

(2014/C 9/09)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Simonsson i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyzna i M. Szpunar, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 847/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie negocjacji i wykonania umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (Dz.U. L 157, s. 7 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 7, t. 8, s. 193) — Ciężący na państwach członkowskich obowiązek podziału praw przewozowych między kwalifikujących się wspólnotowych przewoźników lotniczych na podstawie niedyskryminacyjnej i przejrzystej procedury oraz obowiązek bezzwłocznego poinformowania Komisji o rzeczonyj procedurze

Sentencja

1) Nie podejmując środków niezbędnych do zastosowania się do art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 847/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie negocjacji i wykonania umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie tych artykułów wspomnianego rozporządzenia.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 126 z 28.4.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA przeciwko AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

(Sprawy połączone od C-187/12 do C-189/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 320/2006 — Rozporządzenie (WE) nr 968/2006 — Rolnictwo — Tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego — Warunki przyznawania pomocy restrukturyzacyjnej — Pojęcia „urządzenia produkcyjne” i „całkowity demontaż”)

(2014/C 9/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA

Strona pozwana: AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 58, s. 42), a także art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 176, s. 32) — Przesłanki uzyskania pełnej pomocy — Pojęcia urządzeń produkcyjnych i całkowitego demontażu — Możliwość uzyskania przez zakłady produkujące cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy pełnej pomocy w przypadku zachowania przez nie urządzeń niezwiązanych z produkcją takich produktów, ale wykorzystywanych do innych produktów